

Baroque Music in Prague

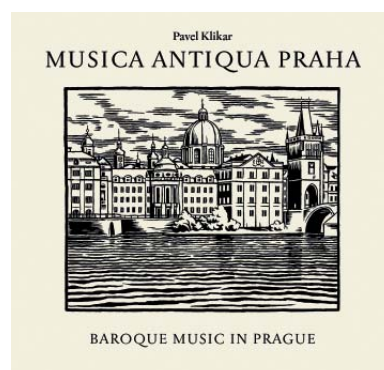
TEXT — PETR DANĚK

Musica Antiqua Praha, Pavel Klikar / umělecký vedoucí, Anna Hlavenková / soprán, Petra Noskaiová / mezzosoprán, Lubomír Moravec / kontratenor, Stanislav Předota / tenor, Michael Pospíšil / bas.
Natočeno: květen 1996, Hradec Králové, Městská hudební síň (kaple sv. Jana Nepomuckého).
Text: latinsky (zhudebněné texty, Č, A (komentáře),
Vydáno: 2023, Petr Ostrouchov (Animal Music), ANI 108-2.

Následující text není recenzí. Autor tento typ reflexe hudby neumí psát a ani to nemá v úmyslu. Jedná se spíše o jednoduché laudatio motivované nejen poslechem vydané nahrávky, ale i osobní vzpomínkou. Úvodem nutno zdůraznit, že prvé vydání čtvrtstoletí staré nahrávky souboru **Musica Antiqua Praha** je čin ocenění hodný a historicky pozoruhodný. Nebudu se rozepisovat o její téměř neuvěřitelné genezi a o příhodách spojených s jejím vznikem, zapomenutím a znovuobjevením. Vše zcela autenticky shrnul **Pavel Klikar** v rozhovoru, který s ním připravil **Přemysl Vacek** a který byl uveřejněn v květnovém čísle Harmonie. Nahrávka přináší sedm skladeb autorů z přelomu 17. a 18. století (Johann Caspar Ferdinand Fischer, Ferdinand Tobias Richter, Georg Reutter a Benedikt Anton Aufschneider), které Klikar osobně vybral z mnoha dalších v pražském hudebním archivu Rytířského řádu Křižovníků s červenou hvězdou a připravil je pro novodobé provedení. Byly a stále to jsou skladby, které další vývoj hudby a hudební kultury archivoval ve smyslu fyzickém i stylovém. Jejich znovuobjevení je proto vždy pozoruhodným dobrodružstvím, které nám umožňuje nahlédnout podobu a bohatost křižovnícké liturgie a hudební život Prahy počátku 18. století. Už to samo o sobě si zaslouží ocenění.

Pavel Klikar má v dějinách české hudební kultury mimořádné postavení, které už asi nikdo a nic nezpochybní a které bude potvrzovat i jakákoliv historická či muzikologická reflexe jeho bývalých i stávajících hudebních aktivit. Jeho období působení v oblasti staré hudby bylo totiž velmi intenzivní a iniciační. Byl svého druhu

prorokem, věrozněstem a mystikem staré hudby. Přišel po období, symbolizovaném kupříkladu jménem Miroslav Venhoda, kdy se hudba minulosti hrála intuitivně a vesele, a často při tom nebylo důležité, jestli ansámbl ladil. Klikar byl perfekcionista ve všech ohledech. Měl jasnou představu o všech aspektech přípravy, nastudování a prezentace skladeb, které osobně oživoval ze zapomenutých fondů. Jeho postoje, často nesmlouvavé, v sobě měly až nádech urputnosti. Ale jen tak byl schopen nadchnout a strhnout další hudebníky a zpěváky, aby se na všech jeho nápadech podíleli. Bylo to vskutku svaté nadšení, které souviselo i se společenskými podmínkami v Československu, kdy každá interpretace a poslech duchovní hudby minulosti byla svého druhu kolektivním protestem proti režimu. Klikarův postoj byl původní, upřímný a obsahoval krásné prvky nadšenectví. Ale zároveň profesionality, kterou český starohudební revival do té doby nezažil. Pavel Klikar pro mě představuje symbol šťastného období hledání našich hudebních kořenů a objevování zapomenutého. Dnes už je interpretace staré hudby logicky v jiné fázi svého vývoje. Vše získalo na profesionalitě, posluchač je rozmanitý a do celého procesu early music vstoupila komerčnost, boj o granty a často i narcismus, který používá mainstreamových symbolů hudební minulosti k mediální ekvilibristice a starohudebnímu manekýnství. Nově vydaná nahrávka souboru Musica Antiqua Praha zcela logicky zapadá do série CD, kterými soubor prezentoval svůj přístup k hudbě minulosti a které vycházely v dobách hladu po muzikologicky a interpretačně

originálním přístupem k baroku. Styl souboru se nezapře, stejně jako výsledný zvuk nahrávky, který je ovlivněn Klikarovou představou o homogenosti zvuku. Osobně to vítám, neboť nepotřebuji k poslechu barokní hudby žádné prostoroové efekty a asymetrie. CD je vybaveno graficky velmi kultivovaným bookletem, který obsahuje latinské texty prezentovaných skladeb, zasvěcené a literárně osobité průvodní slovo **Tomáše Slavickeho**, kterým nás uvádí do hudební kultury pražského baroka, a sympatický text **Petra Ostrouchova**, který je věnován významu souboru Musica Antiqua Praha. ✖